

РЕШЕНИЕ

№ 305

гр. Варна, 06.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД – ВАРНА, III СЪСТАВ, в публично заседание на първи ноември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Магдалена Кр. Недева

Членове: Георги Йовчев
Николина П. Дамянова

при участието на секретаря Десислава Ив. Шинева Чипева
като разгледа докладваното от Георги Йовчев Въззивно търговско дело № 20233001000450 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл. 258 и сл. ГПК, образувано по въззивна жалба подадена от Национална агенция за приходите, със седалище гр.София срещу решение № 275/19.06.2023 г., постановено по т.д. № 81/2023 г. по описа на Варненския окръжен съд, с което съдът е отхвърлил предявения от НАП, със седалище гр.София срещу "АГРО РЕЗЕРВ" ЕООД (в несъстоятелност), със седалище с.Крумово, при задължителното участие на синдика на ответника З. Ж., иск по чл. 694, ал. 2, т. 1 ТЗ за установяване поредност на удовлетворяване по чл.722, ал.1, т. 1 от ТЗ на публични вземания в общ размер на 1 109 289,72 лв., от които: 289 613,43 лв. за данъци, 378 771,95 лв. за задължителни осигурителни вноски и 440 904,34 лв. за лихви, начислени до 03.11.2022 г., както и законната лихва, начислена върху главниците от 04.11.2022 г. до окончателното им плащане, в списъка на приетите вземания, предявени в срока по чл. 685, ал. 1 ТЗ, одобрен с определение №138/24.01.2023г. по т. д. № 488/2022 г. на ВОС, в производството по несъстоятелност на ответника "АГРО РЕЗЕРВ" ЕООД (н.), обявен в ТР под № 20221206121947.

Въззивникът счита за неправилен извода на съда, че по отношение публичните вземания на НАП, извън производството по ДОПК, обезпечени по реда на ЗОЗ, не намира приложение нормата на чл. 722, ал. 1, т. 1 ТЗ. Счита, че процесните публични вземания са с поредност по чл. 722, ал. 1, т. 1 ТЗ, тъй като са обезпечени със запори и няма значение по кой ред се осребрява имуществото – по реда на ДОПК или на ТЗ, както и че в производството по несъстоятелност привилегированото удовлетворяване на обезпечените със запор по ЗОЗ вземания следва да бъде признато. Намира за неправилен извода на съда, че вписването на запор по реда на ЗОЗ не дава право на вискателя да се удовлетвори предпочитително от имуществото, върху което е учреден запора и че целта на вписването на обезпечителните мерки по реда на ЗОЗ, не е създаване на право на предпочитително удовлетворяване, а създаване на предимство при конкуренция между различните способи на принудително изпълнение върху същото имущество. В заключение моли съда да отмени първоинстанционното решение и да уважи исквата претенция, като признае за установена поредност на удовлетворяване по реда на чл. 722, ал. 1, т. 1 ТЗ на предявените от НАП

процесни публични вземания в общ размер на в общ размер на 1 109 289,72 лв., от които 289 613,43 лв. данъци, 378 771,95 лв. задължителни осигурителни вноски и 440 904,34 лв. лихви, начислени до 03.11.2022 г., както и законната лихва, начислена върху главниците от 04.11.2022 г. до окончателното им плащане, в списъка на приетите вземания, предявени в срока по чл. 685, ал. 1 ТЗ, одобрен с определение №138/24.01.2023г. по т. д. № 488/2022г. на ВОС, в производството по несъстоятелност на "АГРО РЕЗЕРВ" ЕООД (н.), обявен в ТР под № 20221206121947.

В срока по чл. 263 ГПК не е постъпил писмен отговор от другата страна.

Синдикът не е подал писмен отговор.

За да се произнесе, съдът съобщи следното:

Производството по търг. дело N 81/2023 г. по описа на ОС – Варна е образувано по предявен от Национална агенция за приходите в качеството на кредитор на "АГРО РЕЗЕРВ" ЕООД - в несъстоятелност иск с правно основание чл.694 ТЗ, за установяване поредност на удовлетворяване по чл.722, ал.1, т. 1 от ТЗ на публични вземания в общ размер на 1 109 289.72 лева, от които 289 613,43 лева за данъци , 378 771,95 лева за задължителни осигурителни вноски и 440 904.34 лева - лихви, начислени до 03.11.2022 г., както и законната лихва, начислена върху главниците от 04.11.2022 г. до окончателното им плащане, в списъка на приетите вземания, предявени в срока по чл. 685, ал. 1 ТЗ, одобрен с Определение №138/24.01.2023 г. по т. д. № 488/2022 г. на ВОС, ТО в производството по несъстоятелност на "АГРО РЕЗЕРВ" ЕООД, ЕИК 102674109, (н.), обявен в ТР под № 20221206121947.

Ищецът излага в исковата си молба, че процесните публични вземания са с поредност по чл. 722, ал. 1, т. 1 ТЗ, тъй като са обезпечени със запови, наложени по реда на ДОПК и ГПК с постановления за налагане на предварителни обезпечителни мерки на осн. чл. 121, ал. 1 ДОПК на публичен изпълнител при ТД на НАП Варна с изх. С190003-022-0035243/09.05.2019 г., изх. № С190003-022- 0042332/29.05.2019 г. ,изх. № С200003-022-0050075/04.08.2020 г., изх. № С200003-022- 0050097/04.08.2020 г., изх. № С210003-022-0038912/04.06.2021 г изх. № С210003-022- 0058610/11.08.2021 г., вписани в ЦРОЗ, съответно на 10.05.2019г., 04.06.2019г.,12.08.2020г., 08.12.2020г.,21.04.2022г., 11.08.2022г.

Варненският апелативен съд, с оглед наведените оплаквания и след преценка на събраните доказателства, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Съгласно чл.269 от ГПК въззивният съд се произнася служебно по валидността на решението, а по допустимостта – в обжалваната му част. По отношение на неправилността на първоинстанционния съдебен акт, съобразно разпореждането на чл.269, ал.1 изр.второ ГПК, въззивният съд е ограничен от посочените в жалбата оплаквания.

Решението на първоинстанционния съд съдържа реквизитите по чл. 236 ГПК и е действително, произнасянето съответства на предявените искания и правото на иск е надлежно упражнено, поради което производството и решението с оглед надлежното конституиране на синдика са допустими.

С решение № 439/13.10.2022 г., постановено по т.д. №480/2022г. на ВОС е обявена неплатежоспособността на "АГРО РЕЗЕРВ" ЕООД и е открито производство по несъстоятелност длъжника.

В срока по чл.685, ал.1 от ТЗ, кредиторът НАП с молба е предявил публични вземания към несъстоятелния длъжник, сред които и процесните вземания за данъци и осигурителни вноски, дължими от несъстоятелния длъжник, които са включени в списъка на приетите вземания на кредиторите, обявен в ТР по партидата на длъжника на 06.12.2022 г. с поредност на удовлетворяване - чл.722, ал.1, т. 6 и т.9 от ТЗ.

За обезпечаване на предявените с молбата на НАП публични вземания за данъци и задължителни осигурителни вноски с постановления на публичен изпълнител при ТД на

НАП Варна с изх. С190003-022- 0035243/09.05.2019 г., изх. № С190003-022-0042332/29.05.2019 г., изх. № С200003-022- 0050075/04.08.2020 г., изх. № С200003-022-0050097/04.08.2020 г., изх. № С210003-022- 0038912/04.06.2021 г. изх. № С210003-022-0058610/11.08.2021 г., са наложени запори върху налични и постъпващи суми по банкови сметки, по депозити, вложени вещи в трезори, включително и съдържанието на касетите, както и суми, предоставени за доверително управление, запори върху стоки в оборот и МПС, вписани в ЦРОЗ, съответно на 10.05.2019 г., 04.06.2019 г., 12.08.2020 г., 08.12.2020 г., 21.04.2022 г., 11.08.2022 г.

Кредиторът НАП е подал възражение по чл. 692 ТЗ срещу списъка в частта, в която публичните вземания са приети като необезпечени, с искане да бъде признато право на предпочтително удовлетворяване по чл. 722, ал. 1, т. 1 от ТЗ. С определение №137 от 24.01.2023г. съдът по несъстоятелността е оставил възражението на НАП без уважение.

Въззивникът основава привилегиата на държавата на наложени обезпечителни мерки по реда на ЗОЗ. Спорът между страните е правен и се отнася до приложението на разпоредбата на чл.722, ал.1, т.1 ТЗ, при съобразяване и на други специални разпоредби, регламентиращи конкуренцията в правата на обезпечените кредитори и реда, по който са пристъпили към удовлетворяване на вземанията си.

Съобразно разпоредбата на чл.722, ал.1, т.1 от ТЗ вземанията, възникнали до откриването на производството по несъстоятелност, обезпечени със залог или ипотека, или запор или възбрана, вписани по реда на ЗОЗ се ползват с право на предпочтително удовлетворение от получената сума при реализацията на обезпечението.

Съдът споделя възприетото в по-голямата част от съдебната практиката разбиране, че е необходимо корективно тълкуване на нормата на чл.722, ал.1, т.1 от ТЗ в тази и част, тъй като целта на вписването на обезпечителни мерки по реда на ЗОЗ не е създаване на право на предпочтително удовлетворяване, а предимство при конкуренция на различните форми на принудително реализиране на заложеното право, доколкото вписването на насочване на принудително изпълнение по реда на ГПК или ДОПК осуетява пристъпване към изпълнение на заложените кредитори /чл.32а от ЗОЗ/. Специалните правила, уреждащи действието на запора и възбраната, също не предвиждат предимство при удовлетворяване на вискателя, ползващ се с такава мярка спрямо конкуриращи кредитори. Напротив привилегиите при разпределение на резултата от изпълнението, се отчитат според материалните права, стига те да са възникнали преди налагането на процесуалното обезпечение /чл. 459, ал. 1 вр. 457, ал. 1 и чл. 460 от ГПК, т. 7 от ТР № 2 от 26.06.2015 г. по т. д. № 2/2013 г. на ВКС, ОСГТК и чл. 217, ал. 1 и 3 и чл. 194, ал. 5 от ДОПК/.

С оглед на гореизложеното съдът намира, че кредиторът Национална агенция за приходите, вписал запори по реда на ЗОЗ, няма специални права и привилегии спрямо останалите кредитори на несъстоятелността, защото наложените в изпълнителното производство запори са непротивопоставими на кредитори на несъстоятелността /чл. 638, ал. 4, изр. 2 ТЗ/.

С оглед на изложеното, въззивният съд намира че предявеният установителен иск е неоснователен и следва да бъде отхвърлен.

Поради съвпадане на крайния извод обжалваното първоинстанционно решение следва да бъде потвърдено, като на основание чл. 272 ГПК, въззивният съд препраща и към мотивите на окръжния съд, които споделя изцяло.

На основание чл.84, т.1 от ГПК и доколкото се касае за публични държавни вземания, на ищеца не следва да бъде възлагана дължимата на основание чл.694, ал.7 от ТЗ държавна такса за въззивно производство.

Водим от горното, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА решение № 275/19.06.2023 г., постановено по т.д. №81/2023 г . по описа на Варненския окръжен съд.

Решението подлежи обжалване при условията на чл.280 от ГПК пред Върховен касационен съд на РБ в едномесечен срок от връчването му на страните.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____